

عنوان مقاله:

سطح بندی شهرستان های استان هرمزگان در بهره مندی از زیرساخت های گردشگری با استفاده از مدل تلفیقی کاندراست

محل انتشار:

فصلنامه گردشگری شهری، دوره 4، شماره 2 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

حسین نظم فر - دانشگاه محقق اردبیلی

علی عشقی چهاربرج - دانشگاه محقق اردبیلی

سعیده علوی - دانشگاه محقق اردبیلی

خلاصه مقاله:

توزیع نامناسب و نابرابر زیرساخت های گردشگری در اکثر نواحی ایران از جمله استان هرمزگان، یکی از چالش های مدیریت گردشگری است که موجب آسیب های زیست محیطی در نقاط پرچاذبه و محروم ماندن دیگر نواحی از مزایای گردشگری شده است. سطح بندی زیرساخت های گردشگری در شهرستان های یک استان و توزیع متعادل زیرساخت ها و تعدیل نابرابری، به عنوان بخشی از برنامه ریزی فضایی و منطقه ای گردشگری اهمیت بسیاری دارد. براین اساس پژوهش حاضر با ماهیت کاربردی و به روش توصیفی-تحلیلی به منظور ارزیابی و رتبه بندی شهرستان های استان هرمزگان در بهره مندی از زیرساخت های توسعه گردشگری انجام شده است. به منظور ارزیابی و اولویت بندی ۲۲ متغیر با استفاده از آنتروپی شانون وزندهی و در نهایت جهت تعیین میزان برخورداری شهرستان ها از زیرساخت های گردشگری از مدل های HAW، و ویکور استفاده شد. نتایج پژوهش نشان می دهد که شهرستان های بندرعباس، بندرلنگه و میناب جزء شهرستان های برخوردار، شهرستان های بشارگرد، رودان و قشم جزء شهرستان های نیمه برخوردار و شهرستان های بستک، حاجی آباد، جاسک، پارسیان، خمیر، سیریک و ابوموسی جزء شهرستان های محروم می باشند. یافته های پژوهش حاضر، عدم انطباق در توزیع و شکاف عمیق در برخورداری از زیرساخت های گردشگری در شهرستان های استان هرمزگان را نشان می دهد. به طوری که براساس نتایج مدل تلفیقی کاندراست اختلاف برخورداری شهرستان (بندرعباس) با محروم ترین شهرستان (ابوموسی) استان عدد ۲۴ می باشد. بنابراین مدیریت گردشگری استان هرمزگان، نیازمند توجه به شهرستان های محروم از زیرساخت های گردشگری می باشد.

کلمات کلیدی:

زیرساخت، توسعه گردشگری، استان هرمزگان، کاندراست

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1308774>

